

Full diocesà

19 de juliol del 2015

p5 —Inici de la crònica de la visita pastoral al Moianès

p6 —Consells sobre com preparar-nos per a meditar

La conversió ecològica

El papa Francesc desenvolupa en l'encíclica *Laudato si'* el concepte de «conversió ecològica», que és una crida a una profunda conversió interior «que implica deixar brotar totes les conseqüències del seu trobament amb Jesucrist en les relacions amb el món que ens envolta. Viure la vocació de ser protectors de l'obra de Déu és part essencial d'una existència virtuosa, no consisteix en quelcom opcional ni en un aspecte secundari de l'experiència cristiana».

«Aquesta conversió suposa diverses actituds que es conjuguen per a mobilitzar una cura generosa i plena de tendresa. En primer lloc implica gratitud i gratuïtat, és a dir, un reconeixement del món com un do rebut de l'amor del Pare, que provoca com a conseqüència actituds gratuïtes de renúncia i gestos generosos encara que ningú no els vegi o els reconegui.»

«També implica l'amorosa consciència de no estar desconnectats de les altres criatures, de formar amb els altres éssers de l'univers una preciosa comunió universal. Per al creient, el món no es contempla des de fora sinó des de dins, reconeixent els llaços amb què el Pare ens ha unit a tots els éssers. A més, fent créixer les capacitats peculiars que Déu li ha donat, la conversió ecològica porta el creient a desenvolupar la seva creativitat i el seu entusiasme, per a resoldre els drames del món.»

«Se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor»

Diumenge XVI durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de Jeremies

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor. »Vénen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

(23,1-6)

Salm responsorial

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.

(Salm 22)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses, però ara la sang del Crist us ha apropat. Ell és la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barreira que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort a la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit. (2,13-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una mica.» Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni per

menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

«Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centra en ell. Per la seva mort a la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu»

Jesús, el rostre del Déu compassiu i amorós

Joan Mir i Tubau, prev.

Els apòstols tornen de la missió a la qual Jesús els havia enviat i comparteixen amb ell els resultats de la seva experiència missionera. Jesús els convida a reposar en un lloc despoblat. Pugen a la barca; però, en desembarcar, es troben amb «una gran gentada». Jesús reacciona i actua: «se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament».

Aquest evangeli cal escoltar-lo en relació a la primera lectura: el profeta Jeremies, en nom de Déu, fa una crítica severa dels pastors (dels reis) d'Israel, perquè no sols no han cuidat el ramat sinó que l'han desfet. Però, malgrat el desgavell, Déu no oblida mai les seves ovelles i Jeremies anuncia la vinguda d'un «rei excel·lent, que farà regnar en el país la justícia i el bé». La segona lectura la podem llegir com un acompliment d'aquesta promesa. Aquestes ovelles dispersades, Crist les ha aplegades: «de dos pobles (el poble jueu i el poble pagà) n'ha fet un de sol».

El missatge de les tres lectures coincideix: Déu no abandona mai el seu poble —les ovelles—, encara que des de dins d'aquest poble —o des de fora— hi hagi qui provoca trencaments, desconcert, mal. La imatge de Déu com a «company de camí», compassiu i amorós, l'hauríem de memoritzar, ens hauria de ser familiar i donar molta pau interior, sobretot perquè més d'una vegada devem fer la mateixa cara i els mateixos fets que aquella gent de Palestina que «eren com ovelles sense pastor». Jesús és el rostre de la compassió.

La imatge

El sermó a la muntanya (1877). Carl Heinrich Bloch.

Jesús vol que els apòstols tinguin temps de reposar i dialogar. La petita comunitat, però, no es pot tancar en ella mateixa. Quan els apòstols havien tornat de la seva missió, Jesús els havia dit: «Veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica.» El repòs va durar ben poc. La gent van adonar-se d'on anaven i hi arribaren primer que ells. Quan Jesús veié la gran gentada, se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor.

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

20 dilluns

—Santa Margarida, màrtir (*275)
—Sant Elies, profeta (900a.C)
—Santa Lliberada, verge
Èxode 14,5-18 / Èxode 15,1-6 /
Mateu 12,38-42

21 dimarts

—Sant Llorenç de Bríndisi, prevere i doctor de l'Església (*1559-1619)
—Sant Daniel, profeta (629a.C)
Èxode 14,21-15,1, / Èxode 15,8-17 /
Mateu 12,46-50

22 dimecres

—Santa Maria Magdalena
Èxode 16,1-5.9-15 / Salm 77 /
Joan 20,1-2,11-18

23 dijous

—Sant Cassià, abat (c.360-c.433)
—Sant Apol·linar, bisbe i màrtir (s,II)
Gàlates 2,19-20 / Salm 33 /
Joan 15,1-8

24 divendres

—Santa Cristina, verge i màrtir (*300)
Èxode 20,1-17 / Salm 18 /
Mateu 13,18-23

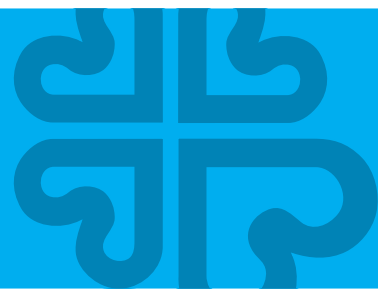
25 dissabte

—Sant Jaume, apòstol (*44)
Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 /
Salm 66 / 2 Corintis 4,7-15 /
Mateu 20,20-28

26 diumenge XVII de durant l'any / Cicle B

—Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria
2 Reis 4,42-44 / Salm 144 / Efesis
4,1-6 / Joan 6,1-15

Compte solidari 100x1

Càritas diocesana de Vic

Càritas Interparroquial de Ripoll - Projecte Centre de Distribució d'Aliments (CDA)

El Centre de Distribució de Ripoll es posa en funcionament el dia 2 de febrer del 2015. Neix amb la voluntat de dignificar la distribució d'aliments, donar un millor servei a les famílies i millorar l'atenció a les persones beneficiàries; fins llavors la distribució s'havia fet amb el sistema de lots, però aquesta forma generava grans cues a fora del local.

Davant aquesta situació tres entitats (Consorti de Benestar Social, Creu Roja i Càritas) acorden adoptar un nou sistema que «normalitza» en la major mesura possible la distribució d'aliments, fent que cada vegada pugui ser més «personalitzada». El nou sistema assigna a cada unitat familiar segons la seva situació social i familiar uns «punts» que es poden canviar pels productes en espècie funcionant com a «dinners»; cada família té un dia i una hora assignats per tal que no es generin aglomeracions innecessàries i perquè els voluntaris de la botiga els puguin acompanyar en tot el procés. La botiga s'obre dos matins a la setmana i

atén una mitjana de 18 famílies cada dia d'obertura; això implica unes 135 famílies cada mes.

Tot aquest sistema està informatitzat a través d'un programa específic per a facilitar l'emmagatzematge i tenir molt presents les dates de caducitat dels productes.

La Creu Roja s'encarrega de la recollida d'aliments i de proveir el magatzem de productes necessaris a través de campanyes, de l'instal·lació de caixes en alguns supermercats i de la gestió de donacions que es reben tant de particulars com d'empreses i de la UE.

Càritas, gestiona el magatzem i la coordinació de la botiga, tenint un bon nombre de voluntaris que fan tasques tan diferents com gestionar els productes del magatzem, organitzar els productes per dates de caducitat, revisar l'estat dels aliments, col·locar en prestatgeries i etiquetar el valor amb punts de cada producte.

També hi ha la tasca molt important i primordial de rebre les persones ateses i fer tot l'acompanyament necessari.

Necrològica

Mn. Lluís Bohigas i Bohigas

Nasqué a Manresa el dia 7 d'abril de 1930 i va ser ordenat prevere l'any 1954. Fou vicari de Santa Maria del Vilar, ecònom de Sant Pere de Castellfollit del Boix i Santa Cecília de Grevalosa i regent de Santa Creu de Fonollosa. L'any 1970 es traslladà a Manresa, on col·laborava amb la parròquia de la Sagrada Família i el Col·legi de La Salle, on residí fins l'any 2014, que passà a viure a la residència Sant Francesc de Santpedor. El bisbe, en l'homilia de la missa exequial, digué als germans lasal·lians: «Ell es va lliurar del tot al vostre servei i de tal manera que va convida amb vosaltres com un germà més, en la vostra comunitat del col·legi de Manresa. Gràcies, una vegada més, pel vostre acolliment i fraternitat amb ell. Gràcies per acompanyar-lo en els moments de malaltia i feblesa.» Morí a Santpedor el dia 16 de juny. Al cel sia.

«Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova»

Crònica de la tercera visita pastoral a l'arxiprestat del Moianès (I) - Joan Casas i Griera, prev.

El bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, s'adreçà als membres de l'arxiprestat per donar inici a la tercera visita pastoral al Moianès amb una missa a l'altar de Sant Bernat Calbó de la catedral de Vic el dia 6 de febrer, seguint el costum del bisbe Torras i Bages. Hi assistí el nou arxiprest, Mn. Àngel Ramon Collar Noguera.

Collsuspina

Era el 8 de febrer. El senyor rector, Mn. Ramon Muntadas, acompanyà el bisbe a visitar un malalt. La missa estacional omplí l'església, malgrat el fred i la neu. La feligresia participà cantant divinament, dirigida per mossèn Ramon, amant de la música i veterà director de cors parroquials. La visita s'acabà anant a St. Cugat de Gavadons, antiga sufragània.

Sant Quirze Safaja

Era el 21 de febrer. Acompanyat del rector, Dr. Antoni Pladevall, visita als malalts. Missa estacional, concorreguda i participada. L'homilia ajudà a aprofundir el «convertiu-vos i creieu en la Bona Nova». Al final, agraïments i salutacions, així com xocolatada a càrrec del mestre Joan Sosa. Excel·lent!. Retirada fosca i fresca.

Santa Maria de l'Estany

El senyor rector, Mn. Jaume Soler Tuneu, rebia el senyor

bisbe a la bella església romànica del monestir. L'església s'anà omplint. Homilia centrada en la conversió. Agraïments i salutació de la feligresia al capdavall de l'església. Visita a la residència dels avis, calmosa i atenta, amb el rector i el senyor batlle. El dinar de germanor fou nombrós. Pirineu lluent de neu, sense cap núvol.

Santa Maria de Moià

El divendres 27 de febrer el senyor bisbe passava el dia a Moià visitant malalts, residències d'avis, «Els Avets» i escoles. El senyor rector, Mn. Jaume Soler Tuneu, i el vicari, Mn. Àngel Ramon Collar, l'acompanyaren per la vila. Visita a l'Escola Pia, on passà per totes les classes, acollit pels PP. Marià Baqués, Mateu Trenchs i comunitat escolàpia. El dissabte, trobada de grups parroquials. La missa estacional, vespertina, ben preparada i participada.

Sant Martí de Granera

La visita es féu el diumenge 1 de març. El senyor rector, Mn. Joan Vila Costa, rebé el senyor bisbe a la bella església romànica de Santa Cecília, ben restaurada. Un bon grupet de gent, molt amigable. Bonic sermó de la Transfiguració quaresmal. Mossèn Joan ens féu visitar Sant Martí, d'on es veu el dolç paisatge del Montcau, Montserrat, Sant Llorenç de Munt i Sant Llorenç Savall.

Per a ajudar-nos a pregar: la preparació a la meditació

Jesús Renau, S.I.

Avui la paraula «meditació» expressa realitats molt diferents. Està esdevenint un mot genèric amb interpretacions ben distintes. Nosaltres aquí entenem per meditació una forma de pregària que gaudeix d'una llarga tradició en l'Església. És una pregària en presència de Déu, un Déu proper que ha parlat i s'ha comunicat especialment en Jesucrist. La meditació afecta tota la persona, car demana actituds corporals, mentals, afectives i sensorials. Fonamentalment és un do que rebem.

El que més destaca, ja en la mateixa paraula «meditació», és la ment, la reflexió, el pensament, que condueixen l'orant a afectes i sentiments que poden arribar a decisions de la voluntat i fins a propòsits concrets. L'activitat mental no és el més important, sinó sentir internament, com diu sant Ignasi en la segona anotació dels *Exercicis espirituals*. «El que omple i satisfà l'ànima no és saber molt, sinó sentir i assaborir les coses internament.» La meditació té dues preparacions: la remota i la pròxima.

La preparació remota consta de tres elements:

- La determinació de dedicar-hi un temps i poder-lo concretar.
- Saber més o menys la matèria que es pensa meditar, que generalment serà de la Sagrada Escripura, o de textos de l'Església, o de mestres espirituals.
- Mantenir una disposició positiva i esperançada.

La preparació pròxima consta de quatre elements:

- Cercar el lloc adequat per a meditar.
- Cercar la postura del cos.
- Estar atent per un breu temps al ritme de la respiració per tal d'anar asserenant l'esperit.
- Començar la meditació amb un acte de fe en la presència de Déu en nosaltres, en el nostre interior, com a temples que som de l'Esperit Sant, tot oferint al Senyor les nostres actituds, pensaments i desitjos per tal que vagin dirigits a ell en amor i humilitat.

Aquests aspectes de la preparació són flexibles segons les situacions personals i molt adaptables al que estem vivint. Normalment la preparació garanteix en part la bona marxa de la meditació i ajuda a superar la dispersió.

Exercicis espirituals

Del 31 de juliol al 5 d'agost tindran lloc uns exercicis espirituals amb el lema «Veniu, seguïu-me, aneu... La joia de rebre i transmetre l'Evangeli».

Es faran al Seminari de Solsona i seran dirigits per Mn. Jaume Pons Bosch.

Per a informació i inscripcions (fins al 24 de juliol):
Teresa Gené, recessosolsona@bisbatsolsona.cat o
tel. 629428683. Preu: 260 euros.

L'article

Els pares davant l'adolescència

Josep Maria Rovira Marsal

Preguntant a un grup d'adolescents què els semblava que era l'adolescència, un no va dubtar gaire en la seva resposta: «L'adolescència és aquella etapa de la vida en què els pares i professors es tornen insuportables», va dir. Potser tenia raó. Davant la necessària crisi de l'adolescència, els grans no sempre estem a to amb la situació. Repassem algunes actituds dels pares sempre necessàries, i més que mai en aquesta etapa dels nostres fills:

Serenitat. Ens provocaran amb actituds, comentaris, opinions aparentment contraris a la nostra manera d'entendre les coses. Necessiten fer-ho per a provar-nos i afirmar la seva personalitat. Tranquils, no passa res! Direm el que pensem serenament i sense cridar. Sabrem distingir el que té importància del que no en té, i donarem la nostra opinió amb tranquil·litat; si cal, corregirem amb fermesa, però sense cridar. Cada vegada que cridem serà perquè ens falten arguments i, en fer-ho, perdrem una mica d'autoritat i el necessari ambient familiar de pau i alegria.

Seguretat. Necessiten la nostra seguretat en les coses importants. Això ens farà revisar quines són i per què. Moltes crisis d'adolescents són crisis de conviccions dels pares. Si dubtem de tot no ensenyarem res. Mostrem una seguretat senzilla, no dogmàtica, fonamentada i ben arrelada; no en tot, sinó en allò que és important.

Afecte. Aquell nen, aquella nena que quan arriba de l'escola ja no fa un petó a la mare, continua, encara que no ho sembli, necessitant el nostre afecte. Afecte que no vol dir deixar fer, consentir, sinó que, moltes vegades, haurà de fer-nos dir: «Això no t'ho deixem fer o no t'ho donem perquè t'estimem i volem el millor per a tu.» Afecte que ens farà escoltar-los, comprendre'ls, interessar-nos per les seves coses i ajudar-los.

Disponibilitat. Semblarà que rebutgen de vegades la nostra conversa. Però és necessari mantenir la comunicació amb els adolescents. I per això caldrà estar disposats i disponibles en qualsevol moment. No ens explicaran les coses quan nosaltres vulguem, sinó quan ells vulguin. Si aleshores ens troben disponibles, ho faran i, si no, hauran tallat un fil de la comunicació. I quan ens expliquin algunes coses no ens escandalitzarem. No direm: «Això en el meu temps no passava.» Si ho fem, tallarem un altre fil de la comunicació. Escoltarem perquè ens trobaran disponibles i donarem la nostra opinió sincera i el consell oportú.

Argumentació. Hauran de donar arguments, raons. No val el «perquè sí» o el «perquè ho dic jo que sóc el teu pare». S'hauran d'explicar les coses i caldrà pensar-hi prèviament. No oblidarem que el millor argument serà la nostra vida i el nostre exemple. I això ens exigeix. De tota manera, els fills no volen, no necessiten pares perfectes, sinó pares que lluitin per millorar els seus defectes.

El llibre

«Laudato si'» en català i en castellà

Papa Francesc

Des de fa uns quants dies la nova encíclica del papa ja està disponible en l'edició impresa en català i en castellà, publicada per Editorial Claret.

En la carta encíclica *Laudato si'* el papa Francesc exposa els seus arguments teològics, científics i morals per a desenvolupar estratègies contra el canvi climàtic que ell mateix va titllar d'urgents i imperioses. El Pontífex descriu el continuat dany a la natura com «un petit senyal de la crisi ètica, cultural i espiritual de la modernitat». La solució, comenta, requerirà un alt grau de sacrifici de tots plegats i una «audaç revolució cultural» a tot el món. L'encíclica, qualificada per alguns d'històrica per ser la primera vegada que un Papa dedica un document d'aquest tipus a la protecció mediambiental, consta de 190 pàgines. Es pot trobar a la Llibreria Diocesana amb seu a Vic i a Manresa.

V Centenari del Naixement de Sant Felip Neri

Romà Casanova, bisbe de Vic

El dia 21 de juliol de l'any 1515 naixia a Florència sant Felip Neri. Amb aquesta escaïença, des de la festa del sant d'aquest any, el passat 26 de maig, fins a la mateixa data de l'any vinent, l'Església celebra el V Centenari del seu naixement. La nostra diòcesi també s'hi uneix, perquè, més enllà de la importància per a tota l'Església del qui és anomenat «Apòstol de Roma», la presència de l'Oratori de Sant Felip Neri a la ciutat de Vic ens apropa més a la figura del sant i a la celebració d'aquesta efemèride.

La vida i l'obra de sant Felip Neri té la seva font en la relació amb Jesucrist, del qual ell és un gran enamorat. A les portes de la mort ell recomanava, com a nucli de la seva vida a compartir amb tots: «El qui cerqui quelcom distint de Crist, no sap el que vol; el qui cerqui quelcom distint de Crist, no sap el que pretén.» Tota la seva vida apostòlica fou estar sempre al servei del trobament de les persones amb Jesús. La seva amistat i el tracte afable era per a portar les persones a Jesús i a l'amistat entre elles per tal de mantenir el caliu de l'amor a Crist. Al seu entorn naixia la recerca de la voluntat de Déu en el coneixement de Crist. La vida espiritual renaixia al seu costat amb la pregària, l'escolta de la Paraula de Déu, els sagraments, la formació de la vida cristiana des dels exemples dels sants. Ell era certament, com ens demana el Sant Pare, «un pastor amb olor d'ovella».

En la seva vida també tenen una gran importància les obres de misericòrdia viscudes com a realitats que neixen de la fe en Crist i de la caritat als germans. Sortia, en la Roma del segle XVI, a cercar els malalts, els incurables i els pelegrins; i també urgia els seus a viure aquesta caritat misericordiosa. Perquè, com és possible anunciar Crist sense les obres de misericòrdia que ens porten a les ferides dels germans?

El qui cerqui quelcom distint de Crist, no sap el que vol

El gran ensenyament de sant Felip Neri, en aquests moments de nova evangelització, és no tenir cap por d'anar a trobar les persones, especialment els joves. Hem de ser homes i dones de pregària i de testimoniatge que atreguin les persones a Crist. El papa Francesc ens diu, en ocasió d'aquest centenari: «Als nostres dies —i sobretot en el món dels joves, a qui tant estimava sant Felip— hi ha necessitat de persones que resin i que sàpiguen ensenyar a pregar... Ell ens ensenya que l'Eucaristia celebrada, adorada i viscuda és la font en la qual hem de beure si volem parlar al cor dels homes.»

